

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa
6.Kbf.2/2016/5. szám

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2016. március 25. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t

A hivatali visszaélés büntette és más bűncselekmények miatt **I.r.** vádlott és társa ellen indított büntetőügyben a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa 2015. november 9. napján kihirdetett Kb.I.62/2015/8. számú ítéletét megváltoztatja.

I.r. vádlott garázdaság vétségeként értékelt cselekményét 2 rb. hivatali visszaélés büntettének (Btk.305.§ c) pont) minősíti.

I.r. vádlottal szemben kiszabott elzárást 1 (egy) évi börtönbüntetésre, a katonai mellékbüntetést lefokozásra súlyosítja.

I.r. vádlottal szemben alkalmazott szabadságvesztés végrehajtását 2 (kettő) évi próbaidőre felfüggeszti.

I.r. vádlottal szemben kiszabott büntetést halmazati büntetésként tekinti kiszabottnak.

I.r. vádlott a szabadságvesztése végrehajtásának elrendelése esetén legkorábban a büntetése kétharmad részét követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

II.r. vádlottal szemben kiszabott elzárást 100 (egyszáz) napi tétel, napi tételenként 1.000 (egyezer) forint pénzbüntetésre enyhíti.

A 100.000 (egyszáz-ezer) forint pénzbüntetést meg nem fizetése esetén szabadságvesztésre kell átváltoztatni. Ebben az esetben 1 (egy) napi tétel összegének helyébe 1 (egy) nap szabadságvesztés lép.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét **I.r.**, és **II.r.** vádlottak vonatkozásában helybenhagyja.

I n d o k o l á s:

A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2015. november 9. napján kihirdetett Kb.I.62/2015/8. számú ítéletével **I.r.** vádlott bűnösségét megállapította a Btk.339.§ (1) bekezdésébe ütköző garázdaság vétségében, valamint a Btk.438.§ (1) bekezdésébe ütköző 2 rb. szolgálatban kötelességzegés vétségében, ezért 60 napi katonai fogdában végrehajtandó elzárásra, valamint 2 évi várározási idő meghosszabbításra ítélte. **II.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk.438.§ (1) bekezdésébe ütköző szolgálatban kötelességzegés vétségében, ezért 10 napi katonai fogdában végrehajtandó elzárásra ítélte. Ellenben az **I.r.** vádlottat az ellene a Btk.164.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő testi sértés vétsége miatt emelt vád alól felmentette.

Kötelezte az I.r. vádlottat 104.805,- ft bünyügyi költség megfizetésére, valamint megállapította, hogy az eljárás során felmerült további 23.240,- ft költséget az állam viseli.

A tárgyaláson a katonai ügyész a nyilatkozattételre három napi gondolkodási időt tartott fenn, majd a törvényes határidőn belül fellebbezést jelentett be az I.r. vádlott tekintetében részben a vádlott bűnösségének megállapítása és büntetés kiszabása részben eltérő jogi minősítés megállapítása, és súlyosabb katonai mellékbüntetés kiszabása, míg a II.r. vádlott esetében súlyosabb büntetés kiszabása érdekében. Az I.r. vádlott szintén három napi gondolkodási időt tartott fenn, de a törvényes határidőn belül nem nyilatkozott. A II.r. vádlott a tárgyaláson fenntartott három napi gondolkodási időben jogorvoslati nyilatkozatot nem tett. Az I.r. és II. r. vádlottak védője szintén három napot tartott fenn, és a törvényes határidőn belül mindkét védelem tekintetében fellebbezést jelentett be a kiszabott büntetés enyhítése érdekében.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.1304/2015/1. számú átiratában arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, és az I.r. vádlott cselekményét garázdaság vétsége helyett minősítse a Btk.305.§ c) pontjába ütköző hivatali visszaélés büntettének, az I.r. vádlottat ítélje börtönbüntetésre, melynek végrehajtását próbaidőre függessze fel, és az I.r. vádlottat fokozza le. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a II.r. vádlottal szemben pénzbüntetést szabjon ki. Egyebekben az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt. A másodfokú ügyészség az elsőfokon bejelentett ügyészi fellebbezést az I.r. vádlott esetében tehát eltérő jogi minősítés és súlyosabb katonai büntetés vonatkozásában kiegészítéssel, míg a II.r. vádlott esetében megváltoztatott iránnyal tartotta fenn. A felmentő rendelkezés tekintetében az ügyészi fellebbezést nem tartotta fenn. Álláspontja szerint az I.r. vádlott magatartása garázdaság vétsége helyett hivatali visszaélés büntettének minősül a BH.1998/517. számú eseti döntésének megfelelően. Kifejtette, hogy hibás az elsőfokú bíróságnak a BH.2014/68. számú eseti döntésre való hivatkozása, mert ott a rendőr szolgálaton kívül civilben volt. Utalt arra, hogy a I. tényállási pontnál a szolgálatban kötelességszegés elkövetési magatartása nem esik egybe a hivatali visszaéléssel, így halmazatban állnak.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészségnek a nyilvános ülésen eljáró képviselője perbeszédében a katonai ügyészi fellebbezést a másodfokú ügyészi átiratban írt módosítással tartotta fenn. Kifejtette azon álláspontját, hogy az elsőfokú katonai tanács helyesen mérlegelt és állapította meg a történeti tényállást, és helyes az I.r. vádlottnak a könnyű testi sértés vétsége miatt emelt vád alóli felmentése. Tévedett azonban az elsőfokú bíróság, amikor az I.r. vádlottat az I. tényállásban írt cselekménye kapcsán garázdaság vétségében mondta ki bűnösnek. A cselekmény elkövetése idején az I.r. vádlott szolgálatban lévő rendőr volt, de nem hivatalos működése körében, hanem a barátnője hívására ment a pizzériába. Nem jogszerűen, hanem személyes cél érdekében járt el. A jogait rendeltetésellenesen gyakorolta, így megvalósította a Btk.305.§ c) pontjában írt hivatali visszaélést, a BH.1998. évi 517. eseti döntésben kifejtettekkel egyezően. Nem ugyanazon magatartásával valósította meg a katonai és a hivatali bűncselekményt, tehát halmazatban kell ezeket megállapítani. Az I.r. vádlott a cselekményeit többszörös halmazatban követte el. A büntetési célok börtönbüntetés kiszabásával valósulhatnak meg, azonban lehetőség van annak próbaidőre történő felfüggesztésére. Az I.r. vádlott magatartásaival méltatlanná vált a rendfokozat viselésére, tehát vele szemben lefokozás kiszabása is indokolt. Utalt továbbá arra, hogy az I.r. és II.r. vádlottak cselekményeinek belső arányára figyelemmel a II.r. vádlottal szemben elegendő pénzbüntetés kiszabása is, a Btk.33.§ (4) bekezdésében enyhítő rendelkezés alkalmazásával.

Az I.r. és II.r. vádlottnak a nyilvános ülésen eljáró védője perbeszédében a másodfokú ügyészi perbeszédben elhangzott indítvánnyal részben egyetértve arra tett indítványt, hogy a Fővárosi

Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú bíróság ítéletét a II.r. vádlott vonatkozásában változtassa meg, és vele szemben pénzbüntetést szabjon ki. Az I.r. vádlott tekintetében azonban kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a tényállást, helyesen ismerte fel, hogy mi a különbség egy szabályszerű rendőri intézkedés és egy csak annak látszó cselekmény között. Olyan büntetést szabott ki az I.r. vádlottal szemben, amelyből a vádlott tanulhat. A vádlott esetében a 60 napos elzárás megfelelő és indokolt büntetés. Ezért az I.r. vádlottal szemben az ítélet helybenhagyására tett indítványt.

Az I.r. vádlott az utolsó szó jogán csatlakozott a védője által előadottakhoz. Elmondta, hogy szeretne továbbra is a rendőri állományban maradni és segíteni az állampolgárokon.

A II.r. vádlott az utolsó szó jogán arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság a vele szemben kiszabott katonai fogdában végrehajtandó elzárást pénzbüntetésre enyhítse.

A katonai ügyész, valamint az I.r. és II.r. vádlottak védője által bejelentett fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be.348.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján felülbírált. A Be.348.§ (2) bekezdésében foglaltak alapján mellőzte a felülbírálatot az I.r. vádlottat érintő felmentő rendelkezés tekintetében, figyelemmel arra, hogy a fellebbviteli főügyészség ezen rendelkezés tekintetében a fellebbezést nem tartotta fenn.

A másodfokú katonai tanács a felülbírálat során megállapította, hogy a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa a tárgyalása során az eljárási szabályokat betartotta. Az elsőfokú bíróság a tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg, ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte, és indokolási kötelezettségének is eleget tett. Az I.r. és II.r. vádlottak a tárgyaláson nem kívántak vallomást tenni, csupán fenntartották a nyomozás során tett tagadó vallomásukat a II. tényállási pontban írt cselekménnyel kapcsolatban a I. tényállási pontban írt cselekménnyel kapcsolatban. Az I.r. vádlott vallomást nem tett. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az I. tényállási pont tekintetében a történeti tényállást az I.r. vádlottnak a cselekmény kapcsán készült rendőri jelentésben kifejtett védekezésével szemben a cselekmény sértettjei, a helyszínen tartózkodó szemtanúk, a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok, valamint a térfigyelő kamera felvétele alapján állapította meg. Helyesen járt el az elsőfokú katonai tanács akkor is, amikor a II. tényállási pont kapcsán az I. és II.r. vádlottak bűnösséget tagadó nyilatkozata, valamint a nyomozás során tett tagadó vallomásaival szemben a tényállást a tárgyaláson kihallgatott tanúk vallomása, az okirati bizonyítékok, valamint a helyszínen készített fényképfelvételek alapján állapította meg. Az elsőfokú bíróság részletes bizonyítási eljárást folytatott le, és az általa megismert bizonyítékok az elsőfokú ítélet indokolása 3. oldal 5. bekezdésétől a 10. oldal 1. bekezdéséig értékelte. Logikus, meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért nem a vádlottaknak a nyomozás során tett tagadó vallomását, a tárgyaláson tett rövid tagadó nyilatkozatukat, valamint az I.r. vádlottnak a rendőri jelentésében előterjesztett védekezését fogadta el határozata alapjául. Az I. tényállás pont kapcsán helytállóan utalt arra, hogy bár az I.r. vádlott védekezését **tanú1 tanú2 és tanú3** tanúk vallomásai alátámasztották, azonban mindezeket cáfoltaák **tanú4, tanú5, tanú6, tanú7** tárgyaláson kihallgatott tanúk vallomásai, **tanú8** a tárgyaláson felolvasással bizonyítás anyagává tett vallomása, a feljelentés és elszámoltatás során keletkezett okirati bizonyítékok, de különösen a térfigyelő kamera felvétele. Az I.r. és II.r. vádlottnak a nyomozás során tett tagadó vallomásait, valamint a tárgyaláson tett tagadó tartalmú nyilatkozatait cáfolták az ellenőrzést végző **tanú9 és tanú10** tanúk vallomásai, az ellenőrzés kapcsán készült okirati bizonyítékok, valamint az alvó vádlottakról készített 4 db fényképfelvétel.

Megállapítható, hogy az elsőfokú katonai tanács által rögzített tényállás megalapozott, mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta.

A katonai ügyésznek a jogi minősítést támadó fellebbezése alapos.

Az irányadó tényállás alapján a katonai tanács okszerűen vont le következtetést a vádlottak bűnösségére, az I. tényállási pont tekintetében azonban részben tévedett a cselekmény jogi minősítését illetően. Ezen tényállási pont kapcsán a Központi Nyomozó Főügyészség Szegedi Regionális Osztálya az I.r. vádlottat hivatali visszaélés büntetével és szolgálatban kötelességszegés vétségével vádolta. A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség helyesen hivatkozott a BH.1998/517. számú eseti döntésben foglaltakra, melyben a Legfelsőbb Bíróság kifejtette, hogy a hivatali visszaélés büntette és a hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás vétsége elhatárolásánál az egyébként szolgálatban lévő hivatalos személynél döntő jelentősége van annak, hogy konkrét és jogszerű eljárást folytat-e a cselekmény természetes személy sértettjével szemben, avagy már a bántalmazást megelőzően is teljességgel jogosulatlanul vagy visszaélésszerűen lép-e fel vele szemben. A I. tényállási pontban rögzített cselekménnyel kapcsolatban megállapítható, hogy az I.r. vádlott magatartása nélkülözte a hivatalos fellépés külső jegyeit, ő maga sem utalt arra, hogy itt rendőri intézkedés történik. Minden felszólítás vagy rendőri eljárásra utalás nélkül a két sértettet megpofozta, egyikük telefonját a kezéből kicsavarta. Magatartásának két sértettje volt, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és az I.r. vádlott bűnösségét garázdaság vétsége helyett 2 rb. a Btk. 305.§ c) pontjába ütköző hivatali visszaélés büntetében állapította meg. A I. tényállási pont tartalmazza, hogy az I.r. vádlott engedély nélkül hagyta el a rendőrkapitányság épületét, tehát a hivatali visszaéléstől függetlenül a szolgálatban kötelességszegés vétsége megvalósult, azt az elsőfokú bíróság az I.r. vádlott terhére ezen tényállási pont kapcsán helyesen állapította meg. Nem tévedett a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor az I. és II. r. vádlottak bűnösségét a II. tényállási pont kapcsán a Btk.438.§ (1) bekezdésébe ütköző szolgálatban kötelességszegés vétségében megállapította, hiszen mindkét vádlott az adott bűncselekmény külön nevesített elkövetési magatartását, az elalvást megvalósította.

A katonai ügyésznek az I.r. vádlott tekintetében súlyosításra irányuló fellebbezése, a védőnek a II.r. vádlott tekintetében enyhítés érdekében bejelentett fellebbezése, valamint a másodfokú ügyészségnek az erre irányuló indítványa alapos.

Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető enyhítő és súlyosító körülményeket. Tévedett azonban, amikor a cselekményeit többszörös halmazatban megvalósító, a hivatali bűncselekményeket nagyobb személyi kör előtt megvalósító I.r. vádlott esetében lehetőséget látott a rendőri állományban történő megtartására, és vele szemben elzárást és várakozási idő meghosszabbítását szabott ki. Az I.r. vádlott az ellene folyamatban lévő büntetőeljárás ideje alatt követett el újabb bűncselekményt, hivatali bűncselekményei szélesebb körben ismertté váltak, felháborodást keltettek. Ezért a másodfokú bíróság az I.r. vádlottal szemben kiszabott elzárást 1 évi börtönbüntetésre, míg a vele szemben kiszabott katonai mellékbüntetést lefokozásra súlyosította, mivel a vádlott magatartásával méltatlanná vált a rendfokozat viselésére. A börtönbüntetés kiszabása a Btk.37.§ (2) bekezdés a) pontján, míg a katonai büntetés a Btk.137.§-án alapszik. A korábban a törvénnyel összeütközésbe nem került I.r. vádlott esetében a másodfokú bíróság lehetőséget látott a szabadságvesztés büntetés 2 évi próbaidőre történő felfüggesztésére a Btk.85.§ (1) és (2) bekezdéseinek alkalmazásával. Az I.r. vádlott büntetése halmazati büntetésül került kiszabásra. A másodfokú bíróság ezen vádlott esetében a Btk.38.§ (1) és (2) bekezdés a)

pontja alapján a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetére rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint a II.r. vádlottal szemben kiszabott elzárás nem felel meg a kialakult katonai bírói gyakorlatnak, valamint - az I.r. vádlott büntetésének súlyosítása mellett sem - a vádlottak cselekményei belső arányának. Ezért a másodfokú bíróság a II.r. vádlottal szemben kiszabott elzárást 100 napi tétel, napi tételenként 1.000,- ft, összesen 100.000,- ft pénzbüntetésre enyhítette a Btk.33.§ (4) bekezdés, valamint az 50.§ (1) és (3) bekezdései alapján. Az ítélőtábla katonai tanácsa a Btk.51.§ (1) és (3) bekezdései alapján rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére, annak szabadságvesztésre történő átváltoztatására. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az I.r. és II.r. vádlottak esetében ezek a büntetések szolgálják megfelelően a Btk.79.§ -ban írt büntetési célokat.

A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a másodfokú bíróság - helyes indokai alapján - mindkét vádlott tekintetében helybenhagyta.

A Fővárosi Ítélőtábla Katonai Tanácsának ítélete a Be.372.§ (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2016. március 25.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

Dr. Mészáros László hb. ezredes sk.
előadó bíró

Dr. Török Zsolt hb. ezredes sk.
bíró

A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete **I.r.** és **II.r.** vádlottak tekintetében - a rendelkező részben írt változtatással - jogerős és az I.r. vádlott szabadságvesztése kivételével végrehajtható.

Budapest, 2016. március 25.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke